

KARTA KURSU

NAZWA	Psychologia		
NAZWA W J. ANG.	Psychology		
KOD		PUNKTACJA ECTS*	6
KOORDYNATOR	Dr hab. Krzysztof Mudyń, prof. UP		ZESPÓŁ DYDAKTYCZNY

OPIS KURSU (Cele kształcenia)

- Uzyskanie wiedzy o ważniejszych nurtach i kierunkach psychologii, o różnych sposobach rozumienia i uprawiania psychologii (potoczna, akademicka, stosowana), a także o niektórych koncepcjach i dominujących trendach we współczesnej psychologii akademickiej.
 - Zapoznanie się z metodologią badań empirycznych we współczesnej psychologii akademickiej, a w szczególności badań eksperymentalnych oraz „empiryczną logiką” projektów badawczych.

WARUNKI WSTĘPNE

WIEDZA	Doktorant dysponuje wiedzą i zapleczem pojęciowym oczekiwanym od absolwenta II stopnia studiów humanistyczny
UMIEJĘTNOŚCI	Doktorant potrafi samodzielnie i krytycznie studiować teksty o charakterze naukowym
KURSY	Brak specyficznych wymagań

EFEKTY KSZTAŁCENIA

	Efekt kształcenia dla kursu	Efekty kształcenia dla kierunku
WIEDZA	W 1. Zna najważniejsze nurty psychologii i dobrze rozumie najważniejsze, zawarte w nich pojęcia. W 2. Zna rodzaje metod badań empirycznych w psychologii, ich wady, zalety, mocne strony i ograniczenia; rozumie „empiryczną logikę” programów badawczych w psychologii akademickiej W 3. Posiada wiedzę o wybranych koncepcjach obecnych we współczesnej psychologii akademickiej oraz badania empiryczne, które je uzasadniają	
	Efekt kształcenia dla kursu	Efekty kształcenia dla kierunku

UMIEJĘTNOŚCI	U 1. Dostrzega podobieństwa i różnice zawartej w nich koncepcji człowieka oraz podejmowane w ramach danego nurtu problemy U 2. Trafnie operuje podstawowymi pojęciami zawartymi w wybranych koncepcjach psychologicznych. U 3. Potrafi przedstawić i krytycznie ocenić materiał empiryczny uzasadniający trafność i ograniczenia danej koncepcji psychologicznej.	
--------------	--	--

	Efekt kształcenia dla kursu	Efekty kształcenia dla kierunku
KOMPETENCJE SPOŁECZNE	K 1. Dostrzega praktyczne implikacje danej koncepcji (lub badań empirycznych) dla funkcjonowania człowieka w sytuacjach społecznych i kontaktach interpersonalnych. K 2. Rozumie motywy lub funkcje niektórych zachowań, które w świetle psychologii potocznej uważane są nie niezrozumiałe, dziwaczne lub nienormalne. K 3. Dostrzega potrzebę i stara się wykorzystywać wiedzę psychologiczną dla własnego dobrostanu (<i>wellbeing</i>) psychicznego i konstruktywnych relacji z innymi ludźmi.	

ORGANIZACJA								
FORMA ZAJĘĆ	WYKŁAD (W)	ZAJĘCIA W GRUPACH						
		A	K	L	S	P	EL	
LICZBA GODZIN	30	30						

OPIS METOD PROWADZENIA ZAJĘĆ

1) Wykład, w tym wykład interaktywny z elementami ćwiczeń, wykład z wykorzystaniem krótkich prezentacji multimedialnych

FORMY SPRAWDZANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

	E – learning	Gry dydaktyczne	Ćwiczenia w szkole	Zajęcia terenowe	Praca laboratoryjna	Projekt indywidualny	Projekt grupowy	Udział w dyskusji	Referat	Praca pisemna (esej)	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne
W1											X		
W2											X		
W3											X		
W4								X			X		

W5								X			X		
U1								X			X		
U2								X			X		
U3								X			X		
U4								X			X		
K1								X			X		
K2								X			X		

OCENA	Na ocenę składa się: doktorant odpowiada na trzy pytania, wylosowane z wcześniej przygotowanej i udostępnionej 2 tygodnie przed egzaminem puli pytań/zagadnień nawiązujących do problematyki wykładów lub/i lektur obowiązkowych.
-------	---

UWAGI	Przez cały czas trwania kursu istnieje możliwość bezpośrednich konsultacji w ramach dyżurów lub w kontakcie mailowym.
-------	---

TREŚCI MERYTORYCZNE (wykaz tematów)

1. Wielość psychologii. Porównanie psychologii potocznej, akademickiej i stosowanej. Odmienność realizowanych celów, źródeł i formy wiedzy oraz sposobów jej przekazu.
2. Metody badań w psychologii; ich zróżnicowana przydatność zależnie od poziomu dotychczasowej wiedzy w danym zakresie i specyfiki problemu.
3. Eksperyment jako najważniejsza metoda prowadzenia badań we współczesnej psychologii akademickiej.
4. Niektóre pojęcia i specyficzne kwestie metodologiczne związane z prowadzeniem badań eksperymentalnych.
5. Heurystyczny charakter procesów poznawczych i typowe błędy i przejawy stronniczości w spostrzeganiu, szacowaniu (ocenianiu), przewidywaniu i interpretowaniu zdarzeń.
6. Pięć perspektyw teoretycznych w interpretowaniu ludzkich zachowań (w tym tzw. różnic indywidualnych).
7. Psychologia wartości oraz metody ich badania jako jeden ze sposobów konceptualizacji i porządkowania różnic indywidualnych.
8. Koncepcja dysonansu poznawczego Leona Festingera i jej aktualność.
9. *Enitativity* (bytość) grupy, paradygmat grup minimalnych; ewaluatywne i behawioralne konsekwencje kategoryzacji społecznych.
10. Problem dehumanizacji i infrahumanizacji „obcych”.
11. Z badań nad przejawami antropomorfizacji „non-humans”.
12. Zygmunta Freuda i klasyczna psychoanaliza; Freudowska koncepcja człowieka.
13. Burrhus Skinner, warunkowanie instrumentalne i konsekwencje rozkładu wzmocnień.
14. Carl Rogers i humanistyczna wizja człowieka.
15. Marshalla Rosenberga koncepcja „porozumienia bez przemocy” jako współczesna i praktyczna konkretyzacja humanistycznej wizji człowieka.

WYKAZ LITERATURY PODSTAWOWEJ

1. Gazzaniga M.S. (2011). *Istota człowieczeństwa. Co sprawia, że jesteśmy wyjątkowi*. Sopot: Smak słowa (rozdz. 3,4,5, czyli s. 87-205).
2. Hall, C.S., Lindzey, G., Campbell, J. B. (2013). *Teorie osobowości*. Wydawnictwo Naukowe PWN. (rozdz. 2, 4 [do str. 165], 5, 11,12,14).
3. Mudyń, K. (2008). Miejsce nauki i psychologii w kulturze zdominowanej ideologią wolnego rynku. *Psychologia społeczna*, 3-4 (9) 353–361.
4. Wojciszke, B. (2004). *Człowiek wśród ludzi. Zarys Psychologii Społecznej*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe SCHOLAR (oprócz rozdziałów 8, 9, 10).

WYKAZ LITERATURY UZUPEŁNIAJĄCEJ (MONOGRAFIE)

- 1) Mudyń, K. (2007). *W poszukiwaniu prywatnych orientacji ontologicznych. Psychologiczne badania nad oceną rzeczywistości desygnatów pojęć*. Kraków: Wydawnictwo UJ.
- 2) Nisbett, R. E. (2009). *Geografia myślenia. Dlaczego ludzie Wschodu i Zachodu myślą inaczej*. Sopot: Smak Słowa.
- 3) Rosenberg, M. (2003). *Porozumienie bez przemocy. O języku serca*. Warszawa: Jacek Santorski and CO
- 4) Tyszka, T. (1999). *Psychologiczne pułapki oceniania i odejmowania decyzji*. Gdańsk: GWP.
- 5) Wojciszke, B. (2011). *Psychologia Społeczna*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar.

Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)

Zajęcia: wykład: 30h

Lektura: ?

Praca pisemna:

Referat:

Egzamin: ?

Suma: ?